

KOC/3201/Ar/08

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Katarzyna Kalata - przewodnicząca
2. Maciej Wojciechowski - członek
3. Barbara Głuszcak - Płóciennik – członek (sprawozdawca),

działające na podstawie art. 127 § 2 Kpa w zw. z art. 17 pkt 1 Kpa oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2001 roku, Nr 79, poz. 856, ze zm.),

po rozpatrzeniu odwołania Państwa Elżbiety i Jacka Miękus od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy Nr 65/08 z dnia 17 czerwca 2008r., znak: AM-DVIII-7331/51/04-08/WB, ustalającej warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy dla inwestycji polegającej na realizacji budynku mieszkalnego wielorodzinnego komunalnego na działce ew. nr 164 w obrębie 3-09-26 przy ul. Cyrulików i ul. Fiszera, na terenie Dzielnicy Rembertów w Warszawie

orzeka:

na podstawie art. 138 § 2 Kpa uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 2 lipca 2004r., zmienionym pismem z dnia 21 października 2004r., Burmistrz Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy wystąpił do Prezydenta m.st. Warszawy o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku socjalno-mieszkalnego na działce ew. nr 164 w obrębie 3-09-26 przy ul. Cyrulików na terenie Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy,

Pismem z dnia 5 lipca 2004r. znak: AM-DVIII-7331/51/2004/MK strony zostały poinformowane o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy dla przedmiotowej inwestycji.

Decyzją Nr 68/04 z dnia 28 października 2004r., znak: AM-DVIII-7331/51/04/WB, Prezydent m.st. Warszawy ustalił warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy dla inwestycji polegającej na realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej typu socjalnego wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną, na działce nr 164 w obrębie 3-09-26 przy ul. Cyrulików, na terenie Dzielnicy Rembertów w Warszawie.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, z zachowaniem ustawowego terminu, wnieśli Państwo Elżbieta i Jacek Miękus.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2004r. sygn. akt KOC 4309/Ar/04 Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W uzasadnieniu wskazano, iż organ I instancji wyznaczył obszar analizowany niezgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i

zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1588), a także wydał decyzję mimo braku uzgodnień. Ponadto Kolegium wskazało, że zaskarżona decyzja narusza art. 10 Kpa, wobec pominięcia jako stron postępowania właścicieli nieruchomości sąsiedniej – działki nr 165, 190 i 195/1.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy decyzją Nr 53/05 z dnia 5 lipca 2005r. znak: AM-DVIII-7331/51/04/WB, sprostowaną postanowieniem nr 5/05 z dnia 2 sierpnia 2005r., Prezydent m.st. Warszawy ustalił warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy dla inwestycji polegającej na realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej typu socjalnego wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną, na działce nr 164 w obrębie 3-09-26 przy ul. Cyrulików, na terenie Dzielnicy Rembertów w Warszawie.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, z zachowaniem ustawowego terminu, wnieśli Państwo Elżbieta i Jacek Miękus.

Decyzją z dnia 15 września 2005r. sygn. akt KOC 3260/Ar/05 Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W uzasadnieniu wskazano, iż zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera wymogów określonych przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1588), a także narusza art. 10 Kpa, wobec pominięcia jako stron postępowania właścicieli nieruchomości sąsiedniej oraz skierowania jej do osób nieżyjących.

Postanowieniem Nr 4/06 z dnia 20 marca 2006r. znak: AM-DVIII-7331/51-III-4/04-05/MF Prezydent m.st. Warszawy zawiesił z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej typu socjalnego wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną, na działce nr 164 w obrębie 3-09-26 przy ul. Cyrulików, na terenie Dzielnicy Rembertów w Warszawie do czasu ustalenia spadkobierców osób zmarłych bądź ustanowienia kuratora spadku, a także ustalenia adresów osób nieznanych z miejsca pobytu bądź ustanowienia kuratora do doręczeń.

Postanowieniem Nr 4/08 z dnia 13 maja 2008r. (którego brak jest w aktach sprawy), Prezydent m.st. Warszawy podjął zawieszony postępowanie.

Decyzją Nr 65/08 z dnia 17 czerwca 2008r. znak: AM-DVIII-7331/51/04-08/WB, Prezydent m.st. Warszawy ustalił warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy dla inwestycji polegającej na realizacji budynku mieszkalnego wielorodzinnego komunalnego na działce ew. nr 164 w obrębie 3-09-26 przy ul. Cyrulików i ul. Fiszera, na terenie Dzielnicy Rembertów w Warszawie.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, z zachowaniem ustawowego terminu, wnieśli Państwo Elżbieta i Jacek Miękus. W uzasadnieniu odwołania strony zarzuciły organowi m.in. ustalenie warunków zabudowy w sposób odbiegający od wyników analizy.

Rozpatrując powyższą sprawę Kolegium zważyło co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy na treść art. 64 ust. 1 Kpa, zgodnie z którym o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.

Artykuł 61 § 4 Kpa stanowi formę realizacji zasady ogólnej czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym (art. 10 Kpa). Przepis ten nakłada na organ obowiązek zawiadomienia wszystkich osób będących stronami w sprawie o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron. W wyroku z dnia 26 czerwca 1998 roku, sygn. akt I SA/Lu 684/97, publ. LEX nr 34 726, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził: „*Organ administracji państwowej zobowiązany jest z urzędu ustalić, kto ma w danej sprawie interes prawny lub obowiązek. Nawet w przypadku wszczęcia postępowania na wniosek strony, organ administracyjny nie może tylko jej gwarantować udziału, lecz obowiązany jest ustalić, czy w danej sprawie mają prawnie chronione interesy również inne jednostki*”. W omawianym zakresie organ winien kierować się treścią art. 28 Kpa.

Stroną w postępowaniu administracyjnym jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek (art. 28 Kpa).

Według art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717), w granicach określonych przez ustawy, każdy ma prawo do ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.

Przede wszystkim stroną w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy jest podmiot składający wniosek. Ponadto stroną jest właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem, który został złożony przez podmiot nie mającą tytułu prawnego do nieruchomości.

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym wyraźnie dopuszczono możliwość uczestniczenia w postępowaniu administracyjnym właścicieli sąsiednich nieruchomości (vide: uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 września 1995 roku sygn. akt VI SA 13/95, publ. ONSA 1995 roku Nr 4 poz. 154, uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 grudnia 1995 roku sygn. akt VI SA 20/95, publ. Monitor Prawniczy 1996 roku Nr 11 str. 424).

Z akt sprawy wynika, że teren inwestycji graniczy z działkami nr nr 163, 165 i nr 190. Właścicielami działki nr 165 według danych z ewidencji gruntów są: Szoel Halcband oraz Ilda Perkal. Szoel Halcband zmarł, zaś prawa do spadku na mocy postanowienia Sądu Grodzkiego w Mińsku Maz. z dnia 19 lutego 1948r. sygn. akt Sp. 244/48, nabyły córki Roma Byczuk i Berta Cybulska oraz żona Idla Perkal. Z akt sprawy wynika, że Idla Perkal zmarła w lutym 1968r., zaś Berta Cybulska w dniu 3 maja 1992r.

Z akt sprawy wynika, że organ I instancji podjął próby odnalezienia aktu zgonu Idli Perkal niemniej jednak zakończyły się one niepowodzeniem. Podkreślić jednak należy, iż organ poszukiwał aktu zgonu Idli Perkal w Urzędzie Stanu Cywilnego w Mińsku Maz., zaś z akt wynika, że przed śmiercią zamieszkiwała ona w Warszawie, tym samym organ winien uzyskać informacje w tym zakresie z urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania zmarłej, czego brak jest w aktach sprawy. Na marginesie wskazać należy, że organ poszukiwał aktu zgonu Idli Perkal m.in. w Państwowym Muzeum Auschwitz-Birkenau oraz Internationaler Suchdienst w Bad Arolsen, podczas gdy z akt bezspornie wynika, że Idla Perkal nie zmarła podczas II wojny światowej. Powyższe wskazuje, że organ nie dochował należytej staranności w prowadzeniu postępowania w tym zakresie i nie można uznać za wiarygodne twierdzenia jakoby odnalezienie aktu zgonu było niemożliwe.

Natomiast Prezydent m.st. Warszawy w ogóle nie podjął próby ustalenia spadkobierców Berty Cybulskiej. Z akt wynika, że organ przestał w tej kwestii na materiałach znajdujących się w aktach postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim o sygn. akt I Ns 612/02, w przedmiocie zasiedzenia nieruchomości. Z załączonej kopii wybranych dokumentów wynika, że domniemanymi spadkobiercami Berty Cybulskiej są Edward Cybulski i Elżbieta Czerniewicz. Elżbieta Czerniewicz zmarła, a zatem Sąd przestał na wezwaniu w charakterze uczestnika Edwarda Cybulskiego zaś wezwania spadkobierców Elżbiety Czerniewicz w drodze ogłoszenia okazały się nieskuteczne.

Z powyższego wynika zatem, że organ I instancji nie podjął we własnym zakresie żadnego postępowania mającego na celu ustalenie spadkobierców zarówno Berty Cybulskiej jak również Elżbiety Czerniewicz, co stanowi naruszenie art. 10 Kpa.

W myśl art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), ustalenia warunków zabudowy decyzją administracyjną wymaga każda zmiana zagospodarowania terenu polegająca na wykonaniu robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu lub jego części, jeżeli na danym obszarze nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 powołanej ustawy o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzeniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Sposób ustalania wymagań wymienionych w pkt 1 określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1588) w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przepis § 3 cyt. rozporządzenia stanowi w ust. 1 „w celu ustalenia wymagań nowej zabudowy i zagospodarowania terenu właściwy organ wyznacza wokół działki budowlanej, której dotyczy wnioski o ustalenie warunków zabudowy, obszar analizowany i przeprowadza na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1-5 ustawy” oraz w ust. 2 „granice obszaru analizowanego wyznacza się na kopii mapy, o której mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy, w odległości nie mniejszej niż trzykrotna szerokości frontu działki objętej wnioskiem o ustalenie warunków, nie mniejszej niż 50 metrów”.

W przedmiotowej sprawie w celu ustalenia wymagań dla planowanej nowej zabudowy i zagospodarowania terenu, z powodu braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczono wokół przedmiotowej działki granice obszaru analizowanego i przeprowadzono na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków o których mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku.

Należy przy tym wskazać, iż przedmiotowa inwestycja przewidziana jest do realizacji na działce nr 164, która posiada dostęp do drogi publicznej zarówno ul. Fiszera jak i ul. Cyrulików. Z akt sprawy wynika, że wjazd na działkę odbywać się będzie wyłącznie od strony ul. Fiszera. Z § 2 pkt 5 powołanego rozporządzenia wynika, przez front działki należy rozumieć część działki budowlanej, która przylega do drogi, z której odbywa się główny wjazd lub wejście na działkę. Z uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie wynika na jakiej podstawie organ ustalił, iż front działki stanowi część nieruchomości przylegająca do ul. Cyrulików.

Stwierdzić zatem należy, iż wykonana analiza obszaru nie odpowiada warunkom określonym w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 roku określono minimalne granice obszaru analizowanego, jak również w ust. 1 wskazano, że organ wyznacza wokół działki budowlanej obszar analizowany o tych granicach. Przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia wymaga, aby granice obszaru analizowanego rozciągały się wokół działki budowlanej, objętej wnioskiem inwestora, czyli że każdą granicę tej działki z granicą obszaru analizowanego powinna dzielić przynajmniej minimalna odległość wymieniona w tym przepisie. Takiego warunku nie spełnia wyznaczenie obszaru analizowanego w niniejszej sprawie. Wskazać należy, iż na znajdującej się w aktach sprawy mapie, stanowiącej część graficzną analizy, granice analizowanego terenu wyznaczono w odległości znacznie mniejszej niż trzykrotna szerokość frontu działki.

W wyroku z dnia 20 listopada 2006 roku sygn. akt: IV SA/Wa 1504/06 publ. LEX nr 302537 Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż jeżeli teren obszaru analizowanego został wyznaczony nieprawidłowo to sporządzona analiza urbanistyczna i jej wyniki nie mogą być uznane za odpowiadające wymaganiom dla planowanej inwestycji. Podobnie w wyroku z dnia 15 grudnia 2006 roku sygn. akt: IV SA/Wa 1220/06 publ. LEX nr 299861 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, że wadliwe określenie obszaru analizowanego wokół działki budowlanej, na której ma być realizowana inwestycja przesądza o wadliwości ustalonych w decyzji warunków zabudowy i zagospodarowania dla planowanego zamierzenia inwestycyjnego.

Ponadto wyniki analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu przeprowadzonej przez organ pierwszej instancji, znajdujące się w aktach administracyjnych zgromadzonych w niniejszej sprawie, nie mogą stanowić podstawy do podjęcia rozstrzygnięcia o warunkach zabudowy wnioskowanej inwestycji, gdyż nie pozwalają odpowiedzieć na pytanie, czy inwestycja ta jest zgodna z dobrosąsiedzkimi stosunkami, bowiem analiza nie odniosła się do parametrów, gabarytów, formy architektonicznej konkretnych obiektów zlokalizowanych w wyznaczonym terenie. Przede wszystkim zaś należy zwrócić uwagę, iż analiza nie precyzuje, czy poddane badaniu działki zostały zabudowane budynkami wielorodzinnymi dostępnymi z tej samej drogi publicznej zaś z

załącznika mapowego wynika, że na objętym analizą obszarze dominuje zabudowa jednorodzinna.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż przyjęta do analizy nieruchomości oznaczona jako działka nr 161 nie ma dostępu z tej samej drogi publicznej, tj. ul. Fiszera lecz wjazd na tą działkę odbywa się z ul. Przebieg, a także działka nr 165 nie ma dostępu do drogi publicznej od strony ul. Fiszera lecz od ul. Cyrulików. Tym samym parametry budynków znajdujących się na tych działkach, będące podstawą ustalenia geometrii dachu, kąta nachylenia, wysokości głównej kalenicy i układu połączeń dachowych, nie mogą stanowić podstawy do ustalenia tych parametrów.

Skład Orzekający w niniejszej sprawie zwraca także uwagę, iż organ I instancji w pkt 1.1 decyzji ustalił wysokość obiektu do 3 kondygnacji z poddaszem nieużytkowym, natomiast nie dokonano opisu tego parametru w jednostkach miary w odniesieniu do poszczególnych działek w obszarze analizowanym.

Z analizy wynika, także że wskaźnik powierzchni nowej zabudowy wynosi 30 %, tymczasem organ I instancji dopuścił wyznaczenie wskaźnika wielkości powierzchni nowej zabudowy na 26 % (tj. 620m²). Powyższe stanowi naruszenie § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r., zgodnie z którym „wskaźnik wielkości powierzchni nowej zabudowy w stosunku do powierzchni działki albo terenu wyznacza się na podstawie średniego wskaźnika tej wielkości dla obszaru analizowanego. Dopuszcza się wyznaczenie innego wskaźnika wielkości powierzchni nowej zabudowy w stosunku do powierzchni działki albo terenu, jeżeli wynika to z analizy, o której mowa w § 3 ust. 1.”.

Również podobnej treści wątpliwości odnoszą się do przyjętej szerokości elewacji frontowej. Organ dopuścił szerokość elewacji frontowej od ul. Cyrulików (podczas, gdy jak wskazano, front działki znajduje się od ul. Fiszera) do 33 m z tolerancją do 20 %. W wynikach analizy nie zawarto natomiast informacji, które z działek poddane były badaniu, a działkom tym nie przypisano konkretnych parametrów, nie wskazując nawet na średnią szerokość elewacji frontowej w analizowanym obszarze, co uniemożliwia weryfikację ustalonego parametru.

Skład Orzekający podkreśla również, że w myśl art. 60 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy powierza się osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego urbanistów albo architektów. Tymczasem na zaskarżonej decyzji brak jest podpisu osoby sporządzającej projekt decyzji.

Wobec powyższego, w ocenie Kolegium, kontrolowane postępowanie administracyjne przeprowadzone zostało przez Prezydenta m.st. Warszawy z obrazą przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i przepisów wykonawczych do tej ustawy. Uzasadnia to uchylene decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji - art. 138 § 2 Kpa.

Zgodnie z art. 15 Kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, co oznacza, że strona ma prawo oczekiwać, iż jej sprawa w całości zostanie rozpoznana dwa razy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 1998 roku, sygn. akt: III SA 1189/97, niepubl.). Powyższe znajduje również uzasadnienie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 kwietnia 2004 roku, sygn. akt: II SA 3615/2002, w którym Sąd stwierdził, iż: „organ odwoławczy ograniczony jest do rozpatrzenia sprawy w zakresie, w jakim uczynił to przed nim organ pierwszej instancji oraz

do orzekania tylko o mocy prawnej zaskarżonej decyzji. Jeżeli organ pierwszoinstancyjny nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w ogóle albo rozstrzygnął sprawę na podstawie postępowania dowodowego podjętego w nieznaczej części lub przeprowadził postępowanie z naruszeniem przepisów procesowych, organ odwoławczy (stwierdzając podstawy do merytorycznego rozstrzygnięcia) winien wydać decyzję kasacyjną i przekazać sprawę do rozpoznania w pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa - konstrukcja tzw. decyzji kasacyjnej). Gdyby w tej sytuacji chciał ponownie rozstrzygnąć sprawę (co z zasady winien zrobić), musiałby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w całości lub w znacznej części, czego mu właśnie czynić nie wolno, bo oznaczałoby to przeprowadzenie postępowania tylko w jednej instancji (w drugiej), a nie w dwóch, który to wymóg wynika z zasady ogólnej dwuinstancyjności postępowania administracyjnego”.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie instancyjnym, może być jednak zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Skład Orzekający:

1/ *Moloko* 2/ *...* 3/ *Gans-Nowy*

Otrzymują (adresy osób fizycznych w aktach sprawy):

1. P. Elżbieta Miękus
- ② P. Jacek Miękus
3. P. Krystyna Oleszkiewicz
4. P. Roma Byczuk
5. P. Edward Cybulski
6. Burmistrz Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy
7. Prezydent m.st. Warszawy